

Cseh Károly

LELKETLEN FESZÜLETEK ALATT*Kánikulai sorok Sz. D. -nek*

Fénylenek, reggel ötkor már fénylenek
fölttem lelketlen fémfeszületek:

nyitott ablakon tetők antennája
vakít, és parázslik a madárlárma,

mielőtt poklos lángjával a hőség
felperzsel majd minden álom-verőfényt.

S aszályban, Uram, neked sem gyújt hála-
mécsest virágzó napraforgótábla.

Milyen nappalra ítélsz engem megint:
miért, hogy ujjad fenyegetve megint?

Imára kulcsolt kezeimet lásd ma:
súlyosak, mint a barmok páros járma.

FEHÉR IZZÁS*ZS-nak*

Hosszan, túl hosszan
lobogsz. Ahogy gesztenye
gyertyái égnek.
Holdas fája vagy a nagy,
világító májuséjnek.